

Que es parli de referèndum, com més, millor

«El sobiranisme haurà de vigilar perquè l'Estat voldrà que la tensió es concentri en temes col·laterals, com el fet que hi hagi estelades als balcons dels ajuntaments o que aquests obrin el 12 d'octubre»

L'independentisme arriba en els moments de calma abans de la tempesta havent aconseguit una cosa molt important: concentrar el conflicte polític en les urnes, percebudes per tothom com el símbol màxim de la democràcia. Aquests darrers dies tot gira al voltant del referèndum, querelles per urnes, visibilització dels amplis suports del Pacte Nacional pel Referèndum i presentació de proposta de negociació del referèndum a Madrid. Com va dir Joan Ignasi Elena en l'acte de divendres passat, no es tracta d'independència, es tracta de democràcia.

El govern central dubta de com afrontar els moments decisius que venen. Per una banda fermesa, però a la vegada tractant d'imposar el relat. Però el relat de l'estat i, en general, de les forces polítiques i mediàtiques unionistes té un gran problema. Per una banda, s'intenta difondre el rumor que hi haurà algun tipus de pacte, que el referèndum segur que no es farà i que al final, hi haurà unes eleccions autonòmiques on l'independentisme ja no tindrà majoria.

Per altra banda, i això està passant sobretot arran de la visita de Puigdemont, Junqueras i Romeva a Madrid, alerten esverats que els independentistes volen fer un cop d'estat, saltar-se totes les lleis i, atenció!, imposar el seu programa independentista. Es a dir, que hem passat en pocs dies de ?això serà un nou 9N, aquests no faran res, 18 mesos i aquí tot està igual?, a ?alerta!? que aquests volen implementar ?de veritat? la República Catalana.

Aquest segon relat, per molt que busqui provocar la por, juga a favor de l'independentisme perquè fa creïble que el govern català està disposat a implementar el resultat del referèndum i, per tant, que es tractarà d'un referèndum vinculant i no pas d'una consulta. En conseqüència, si es dona per fet que el referèndum serà vinculant això provocarà un augment de la participació que al seu temps convertirà efectivament el referèndum en vinculant. A més, ben aviat, amb l'anunci de data i pregunta, aquesta tensió dialèctica anirà a més.

Per molt que s'han escarrassat els tertulians espanyolistes que poblen els mitjans de comunicació d'arreu a afirmar del dret i del revés que no hi haurà referèndum, les seves profecies no van mai pel camí de complir-se. No es van complir quan van assegurar que no hi hauria govern independentista, ni tampoc quan deien que no hi hauria pressupostos o quan auguraven que arribaria un dia una fantàstica contraoferta del govern espanyol o que l'independentisme acabaria fracturant-se ell tot sol.

El sobiranisme haurà de vigilar perquè l'Estat voldrà que la tensió es concentri en temes col·laterals, com el fet que hi hagi estelades als balcons dels ajuntaments o que aquests obrin el 12 d'octubre. Però mentre la tensió estigui en les urnes, tant en les simbòliques com en les físiques, el referèndum té el relat guanyat.

Per a l'independentisme, com més es parli de referèndum, millor, com més se'n parli, més viable es veurà i com viable es percebi, més se'n parlarà generant un efecte bola de neu imparabile.